

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 24 czerwca 2016 r.

Poz. 4005

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.17.2016.22 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 23 czerwca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)

wskazuję,

że uchwała nr 167/XVII/16 Rady Miejskiej Gminy Ślesin z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu w miejscowości Bylew gmina Ślesin została wydana z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałę nr 167/XVII/16 Rada Miejska Gminy Ślesin podjęła na sesji w dniu 28 kwietnia 2016 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) w związku z uchwałą Nr 408/XLI/14 Rady Miejskiej Gminy Ślesin z dnia 31 marca 2014 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu w miejscowości Bylew gmina Ślesin.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 12 maja 2016 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym *wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. Z dalszej części powołanego przepisu wynika, iż zapisy uzasadnienia powinny m. in. szczegółowo opisywać sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 4 pkt 4 ww. ustawy, która na organ stanowiący gminy, jako twórcę jej polityki przestrzennej, nakłada obowiązek uwzględnienia następujących zasad:*

- 4) *dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:*
 - a) *na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,*

- b) *na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności na obszarach w najwyższym stopniu przygotowanych do zabudowy, przez co rozumie się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe, kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.*

Stwierdzić należy, że w uzasadnieniu do przedmiotowego planu brak jest zapisów, który szczegółowo odnosiłby się do sposobu realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 4 pkt 4 ww. ustawy. Ze względu jednak na fakt, że treść uzasadnienia i informacje w nim zawarte są wtórne do ustaleń planu i nie stanowią o istocie jego uchwalania, wskazane uchybienie nie stanowi istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Z kolei na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Ponadto zgodnie z § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać m. in. określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania.

W przedmiotowym planie dla terenów oznaczonych symbolami „KDW” w § 17 ust. 4 uchwały ustalono „*lokalizację nadziemnych i podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, stosownie do przepisów odrębnych*”. Tymczasem żaden z przepisów odrębnych nie reguluje kwestii możliwości lub jej braku w przypadku lokalizacji sieci infrastruktury technicznej na terenie dróg wewnętrznych. Przytoczone zapisy § 17 ust. 4 uchwały nie rozstrzygają zatem jednoznacznie o możliwości lokalizowania sieci na terenie drogi KDW.

Akt prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy, musi spełniać szereg ustawowych wymogów. Zawarte w nim normy, poprzez swoją budowę, winny zapewnić jednoznaczność w ich odbiorze przez wszystkich adresatów jego zapisów, jak również gwarantować wysoki stopień przewidywalności skutków realizacji tych zapisów.

Ze względu jednak na zapisy planu zamieszczone w § 13 ust. 7 uchwały, w którym ustalono, że „*w granicach całego obszaru objętego planem dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej celu publicznego nie kolidującej z podstawowym przeznaczeniem ustalonym na danym terenie*” wskazane powyżej uchybienie, w ocenie organu nadzoru, nie stanowi istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Dodatkowo wskazać należy, że w § 13 ust. 3 pkt 2 uchwały ustalono „*realizację nowych stacji transformatorowych na terenie obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej*”, których nie wyznaczono na terenie planu.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, organ nadzoru nie stwierdził nieważności wskazanych w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym uchybień, a jedynie ograniczył się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie: Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann